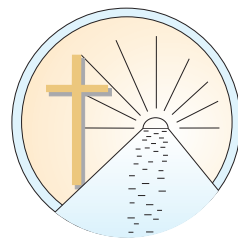
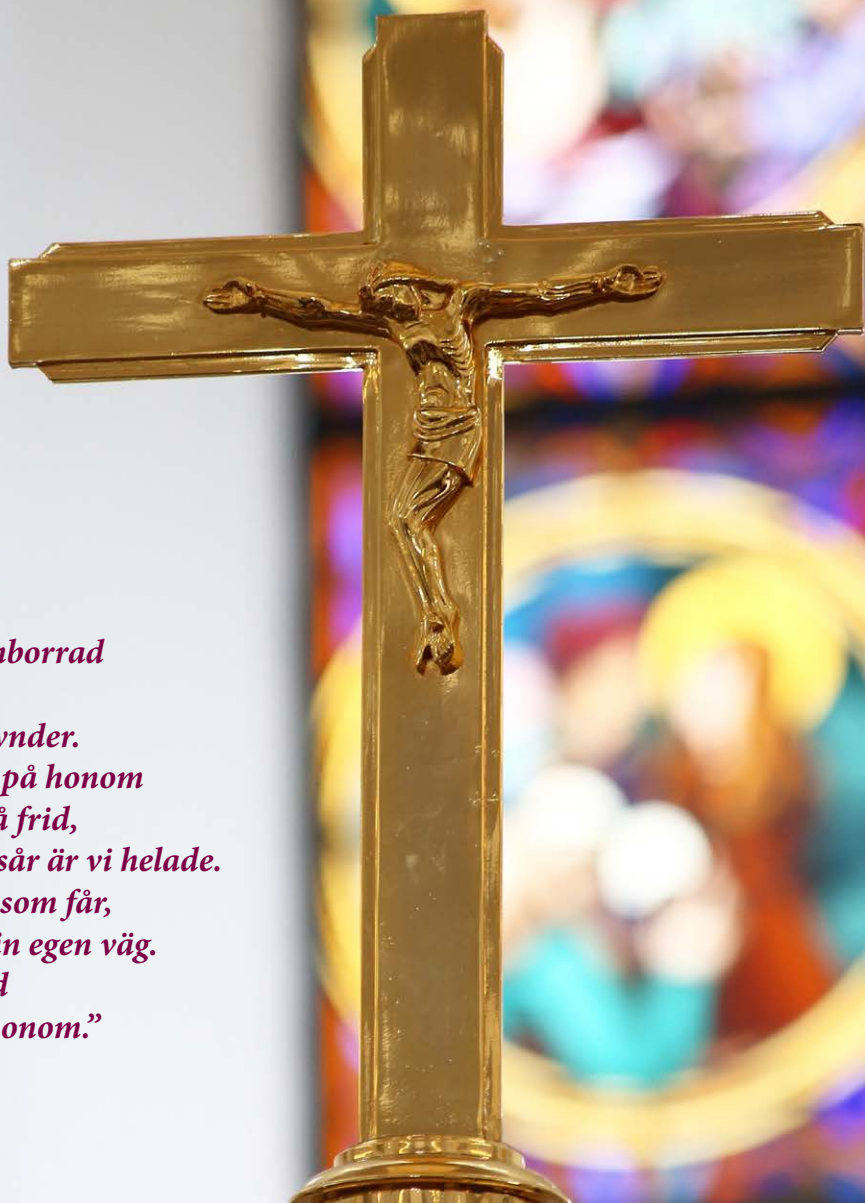

SIONS

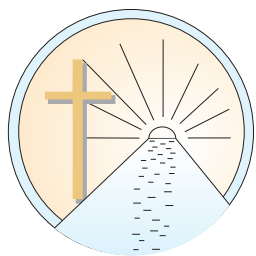
Missionstidning

Nr 4/2023

*“Han blev genomborrad
för våra brott,
slagen för våra synder.
Straffet blev lagt på honom
för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.
Vi gick alla vilse som får,
var och en gick sin egen väg.
Men all vår skuld
lade Herren på honom.”
(Isaias 53:5–6)*

SIONS Missionstidning

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundkvist,
Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund,
Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout/Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Nr 4 / 2023

Fyra dagar –ett budskap	4
Påskberättelse	6
Barnsida: Det var för mig... ..	10
Ungdomsflik: Jesus uppstod kroppsligen	12
Gemenskap i Kristus	14
Kristna kvinnor (och män) skvallrar inte	16
Gud hör bön	17
Sommarens läger	18
Att navigera tonåren	20
Välivaara in memoriam	22
Annonser, prenumerationer	26

BIBELORDET

Joh 20:1–2

“Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria Magdalena ut till graven och fick se att stenen var borta från graven. Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: “De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom!”

MÖTESKALENDER

1-2.4, 7-8.4, 9-10.4, 15-16.4, 22-23.4, 29-30.4,	Skutnäs Flynnängen, Näs Närvilä, Risöhall, Bosund Punsar, Lepplax Skutnäs
---	--

BEKÄNNELSESKRIFTER Schmalkaldiska artiklarna 1537

Andra delen, Andra artikeln
Mäsoffret i påvedömet är ovillkorligen den största och förskräckligaste styggelse, emedan det står i skarpaste strid mot huvudartikeln och dock i anseende står högt över och långt framför all annan påvlig avgudatjänst. Ty man har menat, att förrättandet av mäsoffret, även om det utförs av en gudlös usling, skulle kunna frälsa människan från synden både i detta livet och i skärelden, vilket endast Guds Lamm förmår göra, såsom förut framhållits. Icke heller från denna artikel kunna vi vika eller göra avgifter, ty den första artikeln tillåter ej detta. Men om det funnes några förståndiga människor bland påvens anhängare, kunde man i all fridsamhet tala med dem och fråga dem, varför de hålla så hårt på mässan [d.v.s. Romersk mässritual].

1. Den är för det första bara människopåfund och icke påbjuden av Gud. Och alla människopåfund kunna vi lämna åsido, såsom Kristus säger i Matt. 15: *“Fåfängt tjäna de mig med människobud.”*

2. För det andra är det något onödigt, som man utan synd eller fara kan låta bli. 3. För det tredje kan man mottaga sakramentet på ett mycket bättre och mera frälsningsbringande sätt – ja, på det enda frälsningsbringande sättet – i enlighet med Kristi instiftelse. Varför skall man då för en onyttig, ringa, föraktlig, onödig, uppdiaktad saks skull driva människor i nöd och elände, då man kan hava sakramentet på ett riktigare och saligare sätt?
[förkortad]

Fyra dagar – ett budskap

första nattvarden. Efter nattvardsmåltiden och före tacksägelsebönen släcks Judas ljus ut och efter bönen släcks även de elva andra ljusen. Psaltarpsalmen 22 läses och under läsningen kläs altaret av, altarljusen släcks och kyrksalens ljus dämpas. Kristusljuset är det enda som står kvar på altaret. Som slutpsalm sjungs, utan orgelackompanjemang, psalm 77: *”Från örtagården leder”*.

Långfredagen lever man i tystnad. Inte bara Judas, utan varje apostel, flydde iväg och lämnade Kristus ensam i sina fienders händer. Guds dom för människornas synders skull möter Jesus när han hänger på korset. Domen, som Gud stiftade för Adams synds skull, har nu verkställts i Jesus. I sin nåd väntade Gud tusentals år tills tiden skulle fullbordas och Han skulle komma. Han som är den enda som kan bära straffet för andra. Gud som i Kristus Jesus är människonatur dör och försonar alla människors synder (2 Kor. 5:19). Människan förlossas med en evig lösepenning. Därför är dagen på Golgata en segerdag.

Tidigt på morgonen mot söndagen förändras allt. Solen dansar på himlen och fåglarna sjunger även långt upp i Norden. I kristna hem gläds man. Alla är på gott humör. Barnen äter sina påskägg som de har målat med glada färger, karameller äts och vid morgonkaffet bjuds det på härliga kakor osv. Ett nytt liv har börjat! ”Evig rättfärdighet” har blivit grundad och om detta predikas det i kyrkorna och i bönehusen.

Skärtorsdagen, långfredagen, påsken och Shändelserna på Emmausvägen är Guds stora gåva för hela mänskligheten. Det är underbart att lägga märke till hur man överallt i världen firar påskhögtiden med stor fromhet och glädje. Atmosfären i gudstjänsterna varierar under de olika högtidsdagarna beroende på dagarnas särskilda betydelse.

Skärtorsdagskvällen präglas av avsked. Jesus firade skärtorsdagen med lärjungarna natten före sin offerdöd på korset. Mästaren, som ensam skulle fortsätta sin väg till korset, gav sina apostlar och samtidigt hela sin blivande kyrka en stor gåva. En gåva som håller, och som inte slits, fast tiden går. Gåvan är hans offer, det vill säga ”sann kropp och sant blod”, som offrades en gång på Golgata men som delas ut och utgjuts för nattvardsgästerna så länge vi lever i nådens tid. När skärtorsdagens mässa firas återspeglas händelserna vid den

Kristna hälsar varandra med påskhälsningen: ”Kristus är uppstånden” varpå man svarar: ”Han är sannerligen uppstånden!”

Måndagens budskap om Emmausvägsvandrarerna drar ihop festdagarnas tema. På vägen mot Emmaus uppenbarar sig den uppståndne Jesus och låter sig bli igenkänd i brödsbrytelseakten som liknade Jesu nattvard. Jesus har just före detta öppnat hela frälsningsplanen för Emmausvägsvandrarerna. *”Han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad det stod om honom i alla Skrifterna.”* (Luk. 24:27) Genom att göra allt detta ville Jesus visa att han inte lämnade frälsningens och rättfärdiggörelsens händelser till det förflutna utan han ville fästa dem i Gamla testamentets löften och profetior samt ge en tydlig förklaring om deras betydelse. Han ville också att korsets och uppståndelsens gåvorättfärdighet nu skulle delas ut i ordet och sakramenten, om vilket han själv ville ge det första exemplet.

Rättfärdighetsläran sammanfogar fyra händelser till en

”Vad betyder det?” frågar man i Katekesen. Det samma gjorde också Jesus på vägen mot Emmaus och gav själv förklaringen. Påskens fyra festdagar har ett och samma budskap som de bär fram: Gud rättfärdiggör en syndare! I centrum för varje fest är människans rättfärdiggörelse. Den får sitt uttryck i orden *”för er”*. (1 Kor. 11:24) Gåvorättfärdigheten tas emot genom tron och vi ser Jesus Kristus som en *”nådstol genom tron på hans blod”*. (Rom. 3:21–25)

Du har säkert lagt märke till hur rättfärdiggörelsens ordval hänger ihop med händelserna på påskens festdagar. Orden börjar i moll men får sin avslutning i dur. De börjar med synden och domen som Kristus bär samt döden men avslutas med uppståndelsen, förlåtelsen och det nya livet i Kristus. Detta kommer fram i evangelieberättelserna men särskilt tydligt i Paulus brev.

Orden som talar om rättfärdiggörelsen är inte endast tomma ord som skrivs i en mening. Orden som valts är sammankopplade med Guds frälsningsgärning både i historien, dvs. Golgata och uppståndelsen, men också med Guds gärningar i evangeliets predikan, dopet och nattvarden. Orden och frälsningshändelserna lämnar inte hängande i luften för att enbart begripas med tron. Istället blir de verklighet även för oss idag när ordet tillbringar oss det som delas ut i syndaavlösningen, nattvardens sanna kropp och blod och det heliga dopet. Vi kan se att även i alla dessa nådemedel, som Kristus har instiftat för oss, finns samma tonsättning som vi kunde se i händelser kring påsk. De börjar alla med moll men får sin uppfyllelse i dur – du blir frigjord från din synd!

”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus.” (Rom 3:23–24)

Vesa Pöyhtäri

Vår Gud och Fader!
Med din Sons, Jesu Kristi,
död och uppståndelse lät du
den nya skapelsens morgon gry.
Herrens dag har kommit,
frälsningens källa springer upp.
I det heliga dopet
har du fört också oss
med i din Sons segertåg.
Därför prisar vi dig
denna påsk morgon och
gläder oss över frälsningens gåva:
Kristus är uppstånden!
Ja, han är sannerligen uppstånden!
Amen

Påskdagens bön, kyrkohandboken

Påskberättelse

Luk. 22-24
Guds frid, bröder och systrar i tron

Om man frågar av finländare vilken högtid som är viktigast kommer de flesta att svara julen. Frågar man kristna kommer många att säga påskan. Mellan krubban och korset såg Jesus det vi ser, han kände det vi känner, han blev frestad av Satan som vi blir frestade och han led som så många av oss har lidit och lider. Därför har vi en Herre som har gått före, som förstår, som har förbarmande och nåd för oss. Nu ska vi se på påskens händelser, slutet av Jesu liv, och vad de kan lära oss idag. Jesus instiftade nattvarden på skärtorsdagskvällen. Nattvarden är en predikan om syndernas förlåtelse, en kraftkälla för vacklande kristna och en gemenskapsmåltid för alla troende. När vi tar emot nattvarden är det inte bara öronen som hör evangeliet, vi får också ta emot evangeliet i brödet och vinet. Guds ord, Jesus, får ge näring åt både vår ande och vår kropp.

Efter måltiden gick Jesus till Getsemane. Han visste att han skulle bli fångslad, plågad och dödad. Han bad till Gud i himlen. Även om

han kunde ha befallt alla Guds krigaränglar att komma och hjälpa honom bad han: *“Far! Om du vill, så ta den här bägaren ifrån mig! Men ske inte min vilja, utan din.”* (Luk 22:42) Jesus skulle offra sig själv för världen och bli övergiven av sina vänner och av Gud. Han ville inte, men han var lydlig och beredd att ta ur Guds hand det som Gud hade förberett för honom. Vi möter alla svårigheter i våra liv. Vi vill få det lättare, vi vill komma undan sådant som gör ont och vi vill bli helade från sjukdom. Gud vill att vi ber till honom, han vill höra om alla våra bekymmer. Men Jesus lär oss att det inte är vi som styr Gud. Guds plan är större och bättre, även om vi inte kan förstå den. Därför, när du ber, låt Gud få veta alla dina tvivel, ditt lidande och din plåga. Låt honom också få veta all din glädje och tacksamhet. Men kom ihåg: *”ske inte min vilja, utan din”*.

Nu visste Jesus att tiden var inne. Där kom Judas med tempelvakten och de äldste. De tog fast Jesus och alla hans lärjungar flydde från honom. När tempelvakten hade fört Jesus till översteprästens hus och man anklagade honom, såg han på Petrus som satt på

gården, och också Petrus flydde. Nu var Jesus helt övergiven av sina vänner. Helt ensam gick han den väg som Gud hade bestämt för honom. Det kan komma tillfällen i ditt liv när du behöver välja mellan vänner och Gud. Som ung kan det vara när dina kompisar gör något som ditt samvete säger att är fel, när du är äldre kan det vara att i arbetslivet stå upp för det som rätt. När vi följer Guds väg kan vi bli övergivna, men vi ska komma ihåg att vår Herre gick den vägen före oss. *”Vi ska lyda Gud mer än människor.”* (Apg. 5:29)

Efter att Jesus blivit dömd, piskad och hånad tog han sitt kors och bar det mot Golgata. Bibeln säger både att Jesus själv bar sitt kors och att Simon från Kyrene tvingades bära korset en del av vägen. Det tyngsta korset han bar var mina och dina synder. Dem bar han ensam. Men träkorset fick han hjälp med. Alla vi kristna har ett kors att bära. Om vi lever som ljus och salt i världen (Matt. 5:13-16) kommer vi att möta motstånd.

Människor vill inte komma till ljuset, där deras fel och synder kommer fram. Inte vill de heller smaka sältan i Guds evangelium, som säger att syndaren ska bekänna sina synder, göra bättring och tro evangelium. Men vi är kallade att ta vårt kors och följa Jesus. (Luk 9:23) Vi ska kämpa mot synden och sprida evangeliets ljus. Men vi ska också hjälpa varandra att bära korset, på samma sätt som Simon fick hjälpa Jesus.

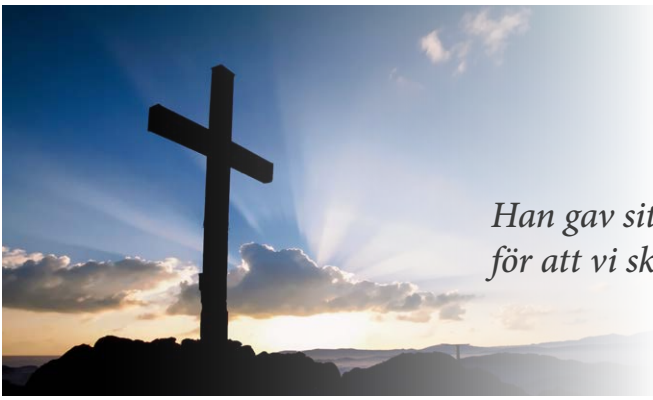
När Jesus under vägen såg kvinnor som grät över honom sa han till dem: *”Jerusalems dött-rar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn.”* (Luk. 23:28) Jesus hade predikat och helat sjuka i Jerusalem, men folket trodde inte på honom. Jesus visste att domen över Jerusalem redan var fastställd. Han visste att bara 40 år senare skulle den romerske

generalen Titus komma och riva ner staden och döda och skingra befolkningen. För att det inte ska gå likadant för oss behöver vi se vår synd, gråta över den och göra bättring. Jesus var utan synd. Det var din dom han tog på sig, det var din rättfärdighet han köpte med sitt blod.

Vid Golgata spikade soldaterna fast Jesus och reste korset. Där hängde Guds son och hånades av folket och soldaterna. Blodet rann längs armarna, och från fötterna droppade det ner på jorden. Då började jordens krafter darra. Solen mörknade. Klockan tre på eftermiddagen ropade Jesus: *”min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?”* Sedan dog han. När han dog skedde en jordbävning och många gravar öppnades och många döda uppstod ur sina gravar. Draperiet, som kallas förlåten, i tempel-rännade mitt itu. Människorna som såg allt som skedde sa: *”Han var verkligen Guds son”*.

En soldat stack upp Jesu sida med ett spjut, för att försäkra sig om att han var död, och det rann ut blod och vatten. Nu såg det ut som att djävulen och döden hade vunnit kampen om människornas själar. För oss idag får dessa händelser vara en påminnelse om Jesu offer. Han gav sitt blod och sitt liv för att vi skulle få nåd och liv i honom.

Efter att Jesus blivit lagd i en grav blev det sabbat. På söndagens morgon, efter sabbaten, tog kvinnorna med sig välluktande kryddor och oljor för att smörja Jesu kropp. När de kom till graven såg de att stenen för gravöppningen var rullad åt sidan, och när de gick in hittade de inte Jesu kropp. Plötsligt stod två änglar framför dem och frågade: *”Varför söker ni den levande bland de döda?”* Änglarna påminde kvinnorna om att Jesus hade sagt att han skulle uppstå, och kvinnorna trodde

*Han gav sitt blod och sitt liv
för att vi skulle få nåd och liv i honom.*

och sprang och berättade för lärjungarna. Lärjungarna trodde inte på kvinnorna, men Petrus sprang till graven och såg och trodde. När Jesus dog, begravdes och uppstod, besegrades djävulen, döden och syndens förbannelse. Jesus öppnade vägen, inte bara in till det allra heligaste i templet, som är en symbol för förlåtelse för synder; han öppnade också vägen till gemenskap med Gud. På samma sätt som Eva och Adam före syndafallet fick leva i gemenskap med Gud får vi nu genom Jesus Kristus, vår Herre, leva i samma gemenskap. När vi lever med Jesus lever vi också i Guds församling, som kan kallas Guds familj, Guds rike och Guds fårahjord och som består av alla troende i hela världen. Nu kanske du undrar varför vi fortfarande syndar, när Jesus fullbordat allt. Genom tron är vi Guds barn, men vi lever fortfarande i en fallen värld. Inte förrän domens dag kommer syndens makt att brytas här på jorden, men den som tror är fri.

Efter uppståndelsen var lärjungarna rädda att också de skulle bli förföljda och dödade. När de var tillsammans i ett låst rum och bad kom Jesus till dem. Han visade dem såren på sina händer, fötter och i sidan. De såg och förstod att han hade fullbordat det som han sagt att han skulle göra. Också vi behöver få möta Jesus idag. Vi kan inte se Jesus på samma sätt som lärjungarna fick se honom. Men när vi läser Bibeln, lyssnar till predikan, ber, går till nattvarden och delar tron med andra kristna kan vi få känna av Guds närvaro och med våra andliga ögon se Jesus.

Därför, mina vänner, ska vi delta i våra samlingar. Vi ska be och gå till nattvard. Vi ska läsa Bibeln. Vi ska dela vår tro med varandra. Inget av det här gör oss redo för himlen. Men allt det här har Gud gett oss för att ge näring åt vår tro. Det är genom tron vi blir rättfärdiga. Den rättfärdiggörande tron är att Jesus på Golgata har tvättat bort alla våra synder, som enligt lagen är värda döden. Den tron för oss in i Guds familj. När vi är i den familjen kommer Guds Helige Ande att vara vår hjälpare, Jesus vår Herre och bror och Gud Fadern vår pappa. När vi lever i den familjen blir vi undervisade i Guds vilja, påminna om Guds barmhärtighet och får bära varandra som syskon genom livet.

Du som var död i dina synder får i Jesu namn och i hans blod tro alla dina synder förlättna. Håll fast vid den skatten, och gå aldrig bort från Guds fårahjord. Jag vet att vi bara är en skock trilskande får, men vi har en underbar, kärleksfull herde, som älskar oss och vill oss evigt väl. Behåll din krona.

När vi nu har en stor överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds Son, låt oss då hålla fast vid vår beaktelse. Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

Hebr. 4:14-16

**Daniel Asplund
Bosund**

Upp min tunga

*Upp, min tunga,
att lovsjunga
hjälten som på korsets stam
för oss blödde,
led och dödde
som ett skuldlöst offerlamm!
Han ur griften,
efter skriften,
nu i ära träder fram.*

*Han fullgjorde
vad vi borde
och blev vår rättfärdighet.
Han avvände
vårt elände
för all tid och evighet.
I hans seger
nu vi äger
ljus och frid och salighet.*

*Vi förlossas,
ormen krossas,
helvetets och dödens makt
nu är bunden:
från den stunden
allt är Sonen underlagt.
Nu är helat
vad vi felat
och Guds nåd i ljuset bragt.*

*Gamla, unga
må lovsjunga
Faderns makt och härlighet
och frambära
Sonen ära
för så stor barmhärtighet,
Anden lova
för hans gåva:
frid och fröjd och salighet.*

Venantius Fortunatus cirka 600. Övers. Sigfrid Aronus Forsius
1614, bearb. | Melodi: Svensk handskrift på 1690-talet.

Det var för mig ...

De orden har du säkert hört förr, kära barn. Det var för mig och för dig som Jesus dog. För att rädda oss från döden och öppna vägen till himlen. Jag gissar att du hört det så många gånger att du kanske tänker: ”jaja, det där har jag hört minst 1000 gånger”. Jag kommer ihåg att jag någon gång tänkt ungefär så här: ”ja, Jesus måste dö och han dog på ett hemskt sätt, men vadå, det är ju många som måste dö på grymma sätt. Också idag blir människor dödade för att de vill följa Jesus”. Vad är det som är så speciellt med just Jesu död?

Jag tänkte försöka beskriva lite av det speciella med Jesu död. Men jag känner att alla mina ord är för små och futtiga, så jag ber att den Helige Ande ska lysa på dem så att du ser och åtminstone förstår lite av vad Jesu lidande och död innebar. Ingen av oss kan helt förstå det oerhörda som hände för snart 2000 år sedan.

För det första måste vi förstå att Jesus inte var någon vanlig människa när han gick här på jorden. Fast egentligen var han det, en helt vanlig människa. Han var också Gud på samma gång, men han hade en helt vanlig kropp och kunde känna glädje och smärta på samma sätt som vi. Han hade samma känslor som du och jag. Det står åtminstone på ett par ställen i Bibeln att Jesus grät. Man brukar säga att Jesus var 100% Gud och samtidigt 100% människa. Det kunde bara Jesus vara.

Allt lidande som han gick igenom var så fruktansvärt plågsamt att vi inte kan föreställa oss. Alla hans vänner övergav honom. Varenda en. Han blev piskad med en piska där man bundit fast benbitar och metallbitar som rev upp hans hud. Och de piskade honom med jättemånga slag. Man skulle kunna dö bara av detta straff. Sedan satte de en krona på

hans huvud. Tyvärr var det ingen vanlig gyllene kungakrona, utan en krona av törne som hade långa, vassa taggar. Du vet säkert hur ont det kan göra att få en liten sticka i fingret eller under nageln. Tänk då hur det kändes för Jesus att få många, långa, vassa taggar in i huvudet.

Han blev hånad, spottad på och slagen i ansiktet. Till sist tvingades han bära sitt kors tills han inte orkade längre. Sedan slog man in långa, tjocka spikar i hans fötter och händer och reste upp korset. Under tiden allt det plågsamma hände hörde han hur folket ropade och var arga - på honom! Folket som han älskade och som han hade hjälpt på så många olika sätt ville se honom död. Han hade bara gjort gott under sina år på jorden. Men han visste att det här måste hända. Det var därför han kom hit. Tänk att frivilligt lämna himlen och Pappa Gud för att födas i ett illaluktande stall och veta att han kommer att vara tvungen att lida och dö för hela världens skull.

Det var just det som var det svåraste. Trots allt hemskt människorna gjorde med hans kropp var detta inte det värsta för Jesus. Det jobbigaste började redan i Getsemane. Du har säkert haft det jobbigt flera gånger i ditt liv redan. Nån gång har du kanske varit så ledsen att du knappt kunnat sluta gråta. Men det står i Bibeln att Jesus hade det så svårt att han svettades blod. Har du svettats blod nån gång? Inte jag. Det är extremt ovanligt och visar att Jesus hade det superjobbigt, svårare än du och jag kan tänka oss. Han skulle helst ha velat slippa dö på korset. Och han hade kunnat slippa. Men han valde att frivilligt ta på sig straffet för alla människors synder. Det

var inget litet straff. Tänk hur tungt det kan kännas om man har gjort något dumt mot någon och man har dåligt samvete. Tänk då att bära hela världens synder. Allt ont och alla fel som någonsin gjorts på jorden, allt det tog han på sig. Och det är inte lite. Han som aldrig gjort det minsta fel fick bära alla världens synder. Han gjorde det för han älskar dig. Och han älskar mig. Han vill att vi för alltid ska få vara hos Gud. I vårt rätta hem i himlen.

När han hängde där på korset, så var han helt ensam med tyngden av våra synder på sina axlar. I den stunden fick han ingen kraft från Gud, utan han var övergiven också av honom. Han behövde göra detta helt ensam. Om Jesus då hade ångrat sig, så hade han kunnat stiga ner från korset. Men han kämpade de sista jobbiga timmarna tills han ropade ut: ”Det är fullbordat!”. Det betyder ungefär ”Det är fixat/färdigt!”. Och sedan gav han upp andan och dog.

Men som du vet så slutar inte historien så. På den tredje dagen, tidigt på morgonen, visade han att han hade makt över döden och steg upp ur graven. Därför, när vi dör, för det gör vi alla en gång, så är döden inte slutet. På samma sätt som Jesus kom till liv igen så kommer vi också att få liv igen och aldrig mera behöva dö. Ett evigt liv tillsammans med Jesus, Pappa Gud och alla Guds barn väntar oss.

Tack käre Jesus för att du tog på dig vårt straff och dog för vår skull, ja, för min skull! Tack för att du öppnade vägen till himlen för oss. Amen

Kram, Sanna

Jesus uppstod kroppsligen

Guds frid ungdomar!

Visste ni att det i kristendomens historia fanns en speciell villolära man kämpade mot, som kallades doketism? Dessa menade att Jesu kropp var en skenkropp dvs. ingen riktig kropp. De menade att det bara såg ut som att Jesus var mänsklig och kroppslig. I 1 Korintherbrevet 15 ser vi också att det fanns grupperingar som förnekade att man kunde uppstå kroppsligt. När Jesus visar sig efter uppståndelsen blir det ändå klart att det är fråga om en verklig kropp, men en förhärligad kropp. Vi ska låta några bibelställen lära oss mera om Jesu kroppsliga uppståndelse.

När Jesus visar sig för lärjungarna efter uppståndelsen vill han visa att han till kroppen har uppstått från det döda. I Lukasevangeliet blir lärjungarna förskräckta när Jesus plötsligt står mitt ibland dem efter att han legat i gravan tre dagar. Det står skrivet att de blir uppskakade och rädda och tror att de ser en ande. Jesus vill inte att de ska stanna kvar såsom rädda, tvivlande och osäkra på hans kroppsliga uppståndelse. Jesus uppmanar dem att röra vid honom och se att det verkligen är

honom som de ser med sina ögon. Han är verkligen uppstånden till kroppen. Förutom att han uppmanar dem att röra vid honom, ber han även lärjungarna att ge honom något att äta. De ger honom då en bit stekt fisk som han äter inför deras ögon. (Läs händelsen i Luk 24:36-43.)

I Johannesevangeliet 20 tvivlar Tomas på Jesus. Han har inte fått se Herren Jesus som de andra lärjungarna. De andra säger till honom: *“Vi har sett Herren”*. Han säger då till de andra: *“Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka mitt finger i spikhålen och min hand i hans sida, så kan jag inte tro”* (Joh. 20:25). Åtta dagar senare när de har dörrarna låsta kommer Jesus och står mitt ibland dem. Han hälsar dem med en fridshälsning och riktar sig sedan specifikt till Tomas. Jesus säger: *“Kom med ditt finger, kom med din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte utan tro!”*. Vad svarar då den tidigare tvivlande Tomas? Han svarar kraftfullt: *“Min Herre och min Gud!”*.

När Jesus senare tas upp till himlen medan han välsignade lärjungarna, ser vi att lärjungarna tillbad honom. Det grekiska ordet som här översätts med “tillbe” betyder att lärjungarna med denna handling visade att de erkände att han var Gud. De trodde på honom som sin uppståndne Herre. (Luk 24:50-52) När djävulen i frestelseberättelsen frestar Jesus används också samma ord: “tillbe”. Den onde vill att Jesus ska tillbe honom, men Jesus svarar: *“Det står skrivet: Herren din Gud ska du tillbe, och endast honom ska du tjäna”* (Luk. 4:8).

När någon idag frågar av oss: “Vem är Jesus?”. Då får med glädje svara: “Min Herre och min Gud”. Vi tillber Jesus som Gud tillsammans med Fadern och den Helige Ande. Jesus är Messias, Guds Son, som har uppstått kroppsligen från det döda. I Johannesevangeliet berättar Johannes att han har skrivit sin “bok” för att vi ska tro att *“Jesus är Messias, Guds Son, och för att vi genom tron ska ha liv i hans namn”* (Joh. 20:31).

Vi får sätta vår lit till den uppståndne Herren Jesus. Han är den som har frälsat och räddat oss från evig död genom att han själv led döden för oss. Han stannade ändå inte kvar i döden. Döden hade ingen makt över honom

eftersom han var syndfri. Han uppstod kroppsligt i härlighet. En dag kommer han tillbaka och då ska också de döda kropparna väckas till liv och de som trott på honom ska få förvandlade kroppar likt hans kropp. De som då lever på jorden som troende på Herren Jesus ska också förvandlas i ett ögonblick. *“(Kristus) ska förvandla vår bräckliga kropp och göra den till en kropp lik hans härlighets-kropp”* (Fil 3:21). Då ska vi få se vår Herre och frälsare med våra egna ögon och med våra tungor prisa honom som har frälsat oss från synd, död och elände.

*“Det står skrivet:
Herren din Gud
ska du tillbe,
och
endast honom
ska du tjäna”*

Redan här på jorden får lovsången stiga till Herren Jesus. Den stiger upp till Herren med glädje när syndare får ta emot förlåtelse från sina synder och får uppstå till nytt liv genom den nåd som Herren Jesus har verkat för oss.

Herren vår Gud lever, prisat vare hans namn intill evig tid!

Kevin Nyfelt

Gemenskap i Kristus

”Framförallt skall ni älska varandra innerligt, ty kärleken överskyler många synder.”
(1 Petr. 4:8)

Vi brukar säga att församlingen är vårt andra hem. Hur skall vi bevara och ta hand om gemenskapen i församlingen?

Hur är det i vår jordiska familj, så som mor, far och barn? Den familj vi växte upp i. Den familj vi befinner oss i nu. Hur är det när vi har problem och motgångar? Hjälps vi åt? Ber vi om förböner och hjälp? Delar vi på bördan och ser efter varandra? Kan vi samarbeta?

I en sammansvetsad familj, där vi älskar varandra och ser efter varandra, fungerar det bra. När någon har svårigheter klarar vi inte bara av att vifta bort problemen. Vi har ett mänskligt band som kallar oss att stöda varandra. Vi håller varandra om ryggen, så att säga. Det är liksom självklart att man först får hjälp från

familjen. Vi anförtror varandra saker som man kanske inte vill dela utanför familjen.

I sitt ord har Gud lovat att vi också får ha det så här i församlingen. Tänk om vi skulle kunna omfatta denna gåva. Gör det beslutet idag, att kasta bort alla fördomar som finns i sinnet. Vi får vara frimodiga och be om hjälp. Tror vi fullt och fast att vi alla är bröder och systrar i Kristus? Tänk vilken oerhörd gåva församlingen är. Såsom i den jordiska familjen, har alla vi församlingsmedlemmar olika egenheter och personligheter. Men vi är lika värdefulla. Väljer vi att ignorera ett syskon som är annorlunda? Nej, det gör vi inte. För vi har ett osynligt band som förenar oss. Vilken välsignelse. Vi tror att Gud har gett oss varandra. Vi kan luta oss mot varandra och dela våra bördor och vi får också dela det som Gud har välsignat oss med. Ja, det är lika viktigt att berätta hur Gud varit med i våra liv. Och burit genom svårigheter.

Du kanske vet och känner att du är osocial och blyg. Låt inte dessa tankar beröva dig friheten att be om hjälp. Gud ser alla sina barn. Han leder dig rätt. Knäpp dina händer och Gud sänder någon i din väg. Gud hör och ser alla böner. När vi har något problem i familjen som måste lösas samlar vi till möte. Då har man taltur genom att markera. Om det är någon som har mycket att säga, så tar den personen mycket av tiden. Men med få ord kan också det väsentligaste framföras. Bara för att någon med gott ordförråd tar stor plats i en församling behöver inte den alltid ha rätt. Vi måste lära oss att lyssna på alla, också de fåordiga.

En gång fick jag en personlig välsignelse. När jag blev välsignad fick jag känna det fysiskt i hela kroppen. Det var som mjukt, varmt vatten som smekte min kropp. Kan du omfatta då hur välsignelsen i församlingen kan vara, mellan systrar och bröder? Må vi vara villiga att ta vara på den. Så som Guds barn har vi ett mänskligt, andligt band som förenar oss. Gud hjälp oss att komma ihåg det!

Må Gud bevara friden och kärleken i församlingen.

”Detta är mitt bud, att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.” (Joh. 15:12)

Sonja Tupeli

Helgdagar

Palmsöndagen, Joh. 12:1-8,
Ärans konung på förnedringens väg.

Skärtorsdagen, Joh. 13:1-15,
Den heliga nattvarden

Långfredagen, Joh. 19:16-30,
Guds Lamm.

Påskdagen, Joh. 20:1-10,
Kristus är uppstånden.

Annandag påsk, Joh. 20:11-18,
Mötet med den Uppståndne.

Första söndagen efter påsk, Joh. 21: 1-14,
Uppståndlsens vittnen.

Andra söndagen efter påsk, Joh. 21: 15-19,
Den gode herden.

Tredje söndagen efre påsk, Joh. 17:11-17,
Guds folks hemlängtan.

Stilla veckans aktläsningar:

Måndagen, Joh. 18:1-27,
Jesus i Getsemane.

Tisdagen, Joh. 18: 28-40,
Jesus förhörs.

Onsdagen, Joh. 19: 1-16,
Jesus döms.

Kristna kvinnor (och män) skvallrar inte

”Har ni hört att...” är en fras som ofta inleder skvaller. Snart sitter man där och bidrar med detaljer om en annan människa och på samma gång medverkar man till att ryktet får luft under vingarna. Det är inte så en kristen ska agera. På gemenskapskvällen för kvinnor i Punsar bönehus fick vi nyligen, kanske trehundra kvinnor, lyssna till en paneldiskussion som mera ingående handlade om skvaller. Temat för kvällen var: ”Tänka och tyda allt till det bästa”. Panelen, som bestod av fyra kvinnor, började med att konstatera att våra ord har stor betydelse. Därför är det viktigt att vi reflekterar över hur vi uttrycker oss. Det är särskilt viktigt att tänka på vilket språk vi använder i våra hem eftersom vi för det vidare till våra barn. I grunden handlar det om våra attityder mot andra människor.

Skvaller definierades exempelvis som att tala negativt om någon som inte är närvarande. Panelen konstaterade att man inte ska säga något om någon som inte är närvarande, om man inte kan säga detsamma då personen är närvarande. Det sorgliga är, kunde vi konstatera, att vi har en tendens att ”krydda” våra historier. Då ryktet går vidare handlar det till sist inte enbart om förtal, utan även om

lögn. Även om det skulle vara sant det vi har hört berättas om en annan människa behöver vi ställa oss frågan om det är nödvändigt att berätta det vidare. Skadar jag mina medmänniskor om jag berättar?

Vi behöver inse att skvaller är mot Guds ord och således bekänna skvallret som synd och vända om och bort från skvaller. Panelen diskuterade även hur man kan bryta skvaller i en grupp. Kanske man helt enkelt kan säga ifrån och rakt ut konstatera: ”nu skvallrar vi, det ska vi sluta med”. Ifall man saknar mod att göra det kan man helt enkelt vara tyst och inte skratta eller annars visa att man deltar i skvallret. Även sådana små gester brukar vara tydliga nog.

Kontentan av paneldiskussionen var att skvaller inte hör till kristna och att vi alla behöver Guds nåd och förlåtelse också då det gäller skvaller. Panelen utmanade kvinnorna som var församlade att göra skillnad: ta nya beslut och sluta skvallra, helt enkelt. Den utmaningen vill jag dela vidare till alla Sions Missionstidnings läsare.

Gerd Snellman

Läsarna skriver

Gud hör bön

Under två månaders tid har jag legat på flera olika sjukhus. Först var det lunginflammation och sedan började njurarna strejka. Det gick så långt att blodet förgiftades och jag var nere vid dödens gräns.

Jag bad till Gud att få komma hem och många, när och fjärran, bad för mig. Efter flera dialyser återvände livet. Jag kände mig som den lame mannen, som ej orkade be själv, men som blev buren till Kristus av andra. Vilken tacksamhetskänsla jag fick, att Gud ändå lyssnar till och svarar på bönerna när hans tid är. Gud hör bön.

När jag låg på sjukhus i samma rum som flera andra så tänkte jag på de med svåra sjukdomar som också saknar trons ankare att luta sig mot. En äldre kvinna mittemot ropade dag ut och dag in – varför får jag inte dö? Manad till, så gick jag över till henne en kväll och frågade om hon vill bli ett Guds barn. Hon jakade flera gånger, hur medveten hon var vet jag inte. Jag uttalade försoningens ord och välsignade henne och sade att nu är Jesus din vän och hämtar dig till härligheten. En fridfull känsla strömmade ner på oss. Hon sov lugnt hela natten och även

dagen efter. Jag vet inte vem hon var eller något om hennes öde därefter eftersom jag åkte till dialys och sedan hem.

Jag hade bett till Gud, och även till läkarna, att jag skulle få åka hem eftersom liggandet i sjuksäng sliter på en. Läkarna kunde ej lova. Efter dialysen senare på kvällen kom sjuksköterskan och sa att nu Bertil, nu får du åka hem i kväll. Vilken tacksamhetskänsla jag fick. Tack gode Gud att du hör bön! Efter det här började livet återvända.

Konkret känner jag mig nu närmare Gud och min längtan till himlen har blivit större. Gud tar sig tid till att lyssna till det jag ber om.

Psaltaren ord, 91:4: *”Han ska rädda dig från fågelfångarens snara och från förödande pesten.”*

Herdepsalmen 23: *”Herren är min Herde mig ska intet fattas.”*

I all tacksamhet
– jag vet att Gud hör bön.

Bertil Kero

Sommarens läger

LFF siktar på att ordna barnläger, förskriftskolläger och specialläger sommaren 2023 på Pörkenäs lägergård.

Datumen för lägren är 15.7-3.8.2023.

LFF:S BARNLÄGER

LFF:s barnläger ordnas mellan 15.7-3.8.2023. Mer exakta datum för de särskilda åldersgrupperna finns på LFFs hemsida under fliken barnläger.

FÖRSKRIFTSKOLLÄGER

För dig år 2009 född, som börjar skriftskolan till hösten. Välkommen med på förskriftskolläger. Kolla datum och anmälningstid på LFFs hemsida.

ANMÄLNINGARNA för alla läger

Anmälan görs genom anmälningsformulär på LFFs hemsida. Vi har skilda anmälingstider för alla läger. Anmälingstiderna för lägren 2023 är i maj. Datumen kommer i Sions missionstidning för maj månad och på hemsidan. På LFFs hemsida finns nu datum för alla läger.

Ledare behövs till barnlägren!

Vi har ett stort antal läger och det behövs många ledare. Du som är intresserad och är över 16 år, eller du som är ung vuxen eller förälder. Anmäl dig gärna som ledare för t.ex. ett av barnlägren för att förgylla sommaren för de barnen. Du är viktig och behövs! Anmälningslänk är nu öppen på LFFs hemsida.

SPECIALLÄGER 25.7-27.7

Vi kommer också att ha ett läger för ungdomar och unga vuxna med specialbehov och funktionshinder på Pörkenäs. Håll utkik efter anmäling i maj. Till detta läger behöver vi ledare som har erfarenhet av att ha varit stödperson, eller annars har erfarenhet av att ta hand om personer med funktionshinder. Anmälningslänk finns redan nu uppe på hemsidan för ledare på speciallägret.

Håll utkik efter mer information på LFFs hemsida!

Det finns en plats... som är bara, bara min!

LÄGER - något som för många hör sommaren till. Något som bjuder in till nya erfarenheter och bekantskaper. Människor som samlas kring ett gemensamt intresse, på en plats som ger utrymme för lek och skoj men också en plats som öppnar upp för stilla stunder tillsammans med vår Herre.

LFF har i många år ordnat olika former av läger och speciellt barnlägren har varit en stor del av sommarverksamheten. Sommaren 2022 fanns möjlighet att utöka lägerverksamheten och vi kunde ordna läger för ungdomar och unga vuxna med specialbehov. Ett läger, som så många andra, med Jesus i centrum. Under två dagar samlades 17 lägerdeltagare och 13 lägerledare ute på Pörkenäs och njöt av tillvaron. Vi fick ett läger med allt vad läger

ska innehålla; frisk luft, god mat, ljuvliga simturer och framför allt fick vi dela budskapet om vår vän Jesus genom undervisning och sång.

Ett sammanfattande ord efter lägret var nog tacksamhet. Tacksamhet över att få vara på läger, med utrymme för de egna behoven och samtidigt i gemenskap. Tacksamhet över att det finns en plats för var och en av oss i Guds gemenskap.

Tacksamhet känner vi också över att lägren år efter år kan ordnas och önskar att ni, som känner att möjlighet finns, fortsätter att stöda lägerverksamheten ekonomiskt och i förbön.

Ellen Snellman

Kontonr för barnlägren
FI36 5567 0720 0193 83
Ref.nr. 8882

MobilePay
91004
Meddelande: Barnläger

Att navigera tonåren

I den tredje och sista delen av min serie om föräldraskap vill jag prata om tonåren och hur man kan navigera de utmaningar som kan uppstå under den. Det finns naturligtvis massor med ämnen jag kunde ta upp, men jag väljer två områden som är aktuella utifrån mitt arbete som skolkurator. Det första jag vill ta upp är psykiskt illamående och det andra området gäller särskilt våra flickors utsatthet online.

Det finns många tecken som kan tyda på att du har en tonåring som inte mår så bra. De tydligaste tecknen kan vara att den unga drar sig undan kontakt med familjen men också vännerna. Tonåringen kan ha svårt att vara med på de aktiviteter som tidigare var roliga. Ett annat tydligt och mycket viktigt tecken att uppmärksamma är om tonåringen har skärsår på armar eller ben, men också om den unga alltid går omkring med långärmade tröjor fast det är varmt ute. Här är det viktigt att våga påpeka tydligt vad man ser, t.ex. "jag ser att du har märken på dina armar, vill du berätta vad som hänt?" Eller om det är väldigt tydliga ärr eller sårbildningar, så våga fråga om tonåringen skurit sig. På samma sätt ska

man våga uppmärksamma långärmade kläder i väder där de inte är optimala. Det är mycket viktigt att tänka på att tonfallet är mjukt och inbjudande, inte anklagande. Om den unga erkänner självskadebeteende, så våga prata mer om det, och om behov finns så föreslå inledningsvis kontakt till skolkurator eller skolpsykolog. Var inte rädd för att prata och fråga, för i mitt arbete träffar jag på många unga som berättar om hur de vet att föräldrarna känner till självskadebeteendet (t.ex. så att lärare meddelat hemmet), men föräldrarna tar inte upp det till diskussion hemma. Bakom detta ligger antagligen rädsla och osäkerhet för att säga fel saker, men ungdomar upplever istället det ofta som ett stort svek. Vissa kan uttrycka det så att föräldrarna inte bryr sig. Det man säger behöver inte vara så komplicerat, det kan räcka att säga "din lärare ringde och berättade om att du skär dig. Om du vill prata om det, så vill jag gärna lyssna." Viktigt att komma ihåg att du som förälder inte väcker tankar på att göra sådant genom att ställa en fråga. På samma sätt väcks inte heller självmordstankar av att du frågar om det. Frågorna signalerar istället att du bryr dig vilket just då eller i något senare skede kan

öppna upp för vidare diskussioner. Har du ett barn som lider av ångest, så kom ihåg att det gjorde Frälsaren Jesus också, kanske Lukas 22:44 kan trösta er tillsammans? Här vill jag speciellt uppmuntra också er pappor att våga fråga, prata och visa att ni bryr er. Det kan räcka långt att ge en kram och säga att du vet om att den unga har det svårt just nu.

Ett annat växande problem i samhället och som jag vill uppmana er tonårsföräldrar till medvetenhet om, är vad barn och unga utsätts för online. Här tänker jag inte att lösningen per automatik är att förbjuda olika appar och begränsa tiden för mycket, för ungdomarna måste lära sig självreglering. Styr vi för mycket så får de inga redskap den dag de är vuxna och ska kunna reglera sig själv. Men jag tänker ändå att det är viktigt att respektera åldersgränser på appar, åtminstone så att vi inte låter barnen ladda ner appar utan vägledning och mycket diskussion. Ju yngre barnet är, desto viktigare är kunskapen om vilka appar barnet använder och vad som händer där. Det finns många appar, som t.ex. "Send it", där man kan skriva vad som helst åt varandra anonymt. Otaliga ungdomar har blivit trakasserade och anklagade för diverse saker som inte är sanna. På appen kan man jämföras med någon annan, t.ex. vem som ser bättre ut eller är snällare, och att bli offentligt bortvald gör inte gott för någons självkänsla. Dessutom finns ett nytt fenomen som är ganska utbrett nu, och det är att ta nakenbilder på sig själv och skicka till pojk- och flickvänner, men också till andra obekanta. Många flickor får också mot sin vilja skickade till sig

nakenbilder, många gånger av obekanta personer, och detta är ett obehagligt övergrepp som det är bra att prata om. Många vuxna och föräldrar kan känna stor frustration och uppgivenhet inför det som försiggår på internet och som de unga utsätts för, och det är förståeligt. Men liksom med andra utmaningar så är det viktigaste att våga prata och fråga. Låt diskussionen med barnet angående faror på internet vara levande, så att man har den kontinuerligt på lämpligt nivå från den tidpunkt barnet får en egen telefon. Ju yngre barnet är, desto mer rekommenderar jag att kolla telefonen regelbundet, både för att se på vilka sidor det rör sig online och hur det betar sig t.ex. i whatsapp meddelanden. Då kan du som förälder hjälpa dem och handleda dem i hur man hanterar olika bekymmer som de kan råka ut för. Om man pratar med barnen när de är små, är det också lättare att fortsätta prata trots att barnet blir tonåring.

Att vara förälder är givande, spännande och berikande, men också svårt, utmanande och tungt. Därför vill jag igen uppmuntra er att stärka förälrateamet. Men tveka inte heller att prata med andra i samma situation och få stöd, hjälp och tips av andra föräldrar som just nu befinner sig i samma utmaning som ni, eller som kanske tagit sig ur den. Och framför allt, ta era bekymmer till Herren i gemensam bön. "Och kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er" (1 Petr.5:7). Jag önskar alla läsare Guds välsignelse i det svåra men viktiga uppdraget att uppfostra barn.

Välivaara in memoriam

Bröderna Karl-Göran, Erling och Roland Välivaara flyttade alla tre, inom drygt ett år, från tiden in i evigheten. På något sätt konstaterar vi att en slags era är slut. Tre bröder, vilka under fem decennier verkade inom väckelserörelsen och blev därmed välkända för den här tidningens läsare samt vann uppskattning och respekt som de personer de var. Tre bröder, fem decennier och ett brett arbetsfält – det är unikt.

Syskonen växte upp i Välivaara by, Sattajärvi, Pajala. Bröderna hade två äldre systrar, Gun-Britt Kero och Maj-Lis Palo, vilka redan fått flytta in i evigheten. En yngre syster Anita Danielsson bor och lever i Luleå. Ja, alla syskon blev och är välkända inom den laestadianska väckelserörelsen.

Gud hade i sin visdom utvalt de tre bröderna och rustat dem på sina respektive sätt för tjänst i hans evangelisationsplan. I den planen att leda människor fram till Kristus verkade dessa bröder som predikanter/präst, själasörjare, lärare, evangelister och medkristna. De hade var och en fått olika gåvor men Anden var den samma. Sådan är Gud också. Han gillar mångfald.

Bröderna innehade även flera, och under långa tider, ordförandeskap inom både

fridsförbund och stortältförening. I breda grupper uppfattades de som goda ledare. Inom det svenskyrkliga har det under mer än ett halvt sekel varit en sorglig utveckling med flera bekymmersamma beslut. Parallellt har det hela tiden funnits en fräsch och orädd opposition mot det politiskt korrekta. De som önskat en annan utveckling än den gängse, och istället mer utav det som kristna lärt, trott och levt av under årtusenden, har samlat bibel- och bekännelsestroga inomkyrkliga grupperingar till gemensamma överläggningar. Väckelserörelsen hade tidigare ett ännu större intresse att engagera sig till stöd för att försvara det apostoliska, allmänkyrkliga. Inte sällan utsågs Folke Töyrä och någon av bröderna Erling eller Karl-Göran, någon gång båda två, till att vara den laestadianska rösten vid dessa samråd.

En minnesteckning av Karl-Göran, värd att återbesöka, skrevs av Erling i denna tidning (nr x/2022). Karl-Göran var allmänt en mycket begåvad person, men även en skarp teolog och en värtalig predikant. Om Erling och Roland för mig personligen fanns med i den egna församlingen och nära bekantskapskretsen redan från min barndom, så var Karl-Göran en predikant bland övriga. Han gästade Luleå och man hörde honom under stormöten. Däremot var det fint att bli bekant med honom och hans framlidna hustru Karin under den tid vi bodde i Haparanda. En vänskap som fick bestå, även då det blev motigare. Vänskapsband brast och kallelser återtog, till följd av möjligen elakt prat.

Både Karl-Göran och Karin uppfattade jag som stora pelare i fridsförbundets verksamhet. Och de hade tjänat där redan under decennier. De var liksom eldsjälarna på bönehuset, och mångsysslarna, oavsett det gällde det innehållsliga i verksamheten eller det praktiska runt verksamheten och fastigheten. Fridsförbundets verksamhet hade långa anor på orten, bland annat det vi känner som det första så kallade laestadianska sommarmötet år 1909. Men nog fick verksamheten med marginal en skjuts framåt från 1970-talet och de följande decennierna med makarna Välivaara. Det vittnade även flera av de då äldre om. Makarna bar på en iver att nå fler med evangeliet. Missionsveckorna i byarna runt om under vårvintern samlade många, just bybor. Kväll efter kväll, från by till by, under en vecka till tio dagar. Det var enkla gudstjänster, men mycket fina gudstjänster, i skolor eller bygdegårdar. Och människor kom, och kom också till tro. Gudstjänst kring julkrubban på julafton samlade barn och vuxna, även utanför familjerna, i den söndagliga gudstjänstgemenskapen.

Makarnas goda anseende och rykte nådde långt utanför bönehusets väggar och dess verksamhet. Det talades väl om dem i civilsamhället. Bland lärarkollegorna var Karl-Göran ansedd som en riktigt begåvad person eller till och med skarp, som en av hans lärarkollegor uttryckte det till mig. Jag minns ännu hur glad Karl-Göran blev när jag återberättade

detta. Han hade en mångsidig och hög kompetens, vilket sträckte sig från naturvetenskap till teologi. Inte sällan så kunde han förena dem eller i varje fall se och förklara sambanden dem emellan. I mina tankar kommer ett kyrkfika långt senare i Gävle. Efter gudstjänsten ombads Karl-Göran att säga något, framför allt till närvarande barn och ungdomar, relaterat till evolutionsläran. När han drog i väg om bland annat singularitetsteorin och liknande, så nog loggade jag som normalbegåvad bankdirektör ut för den kvällen. Men jag tänkte, även Sveriges genom tiderna störste vetenskapsman Carl von Linné lär ha uttryckt att han i naturen hade sett Gud på ryggen.

Erling berättade ofta om den färdkost som deras far gav honom då han lämnade barndomshemmet för yrkesskola på annan ort. Far hade påmint honom om att alltid minnas att vad som än händer i ditt liv så älskar Jesus dig. De orden hade följt honom hela hans liv. I hans memoarer skriver han att han önskade att alla barn skulle få uppleva något liknande - uppmuntran i stället för förmaning.

Roland har berättat om samma barndomshem, att det var ett öppet hem, vilket ofta gästades av präster och predikanter. Deras far undervisade dem i hemmet att de aldrig ska tro att det bara är laestadianer som är dom rätta troende. Han hade uttryckt att Guds rike går igenom alla samfund.

Erling drömde om att bli svetsare, men blev i stället radartekniker och under lång tid var han verksam inom det svenska flygvapnet intill dess att han blev yrkespolitiker. Först inom kommunpolitiken och därefter ett par mandatperioder i Sveriges riksdag. Han hade en frimodighet som få och bekände sin tro. Frimodig hälsning med ett tydligt Guds frid hördes oftast. Vid ett besök hos en bekant vid sjukhuset så blev avskedshälsningen ett tydligt Guds frid. Detta ledde till att en annan patient ropade på Erling, eftersom han hörde att han var kristen. Den patienten hade fått god medicinsk vård, men ingen andlig vård. De kände inte mannen, men stannade för ett samtal och fick välsigna honom.

I det militära såg Erling som en av sina uppgifter att vara ett stöd för kristna värnpliktiga, oavsett fromhetstradition. Han uppmanade dem att tidigt bekänna sin personliga tro. Sådan var Erling själv också. Han bekände frimodigt sin tro, oavsett omgivning och miljö. I sina memoarer skriver han om flera av de tillfällena som Gud satt honom i och där vittnade han. Sveriges dåvarande statsminister fick cd-skivor med sånger tillsända sig från stormötena i Luleå. De hade sannolikt antingen i korridorssamtal eller kaffeköer kommit att tala om trons saker. Erling följde upp samtalen med att sända honom cd-skivor med sånger och samtidigt någon cd-skiva med predikan. Jag minns själv när jag satt med en av Norrbottens tidigare landshövdingar på affärslunch. Domprosten gick förbi vårt bord, varpå vi tre kom i samspråk. Landshövdingen frågade domprosten varifrån dessa cd-skivor med sånger från domkyrkan går att köpa, eftersom han hört statsministern nämna om dem. Han hade även låtit dottern ladda ner en av ljudfilerna på sin mobiltelefon, vilket han spelade upp. Domprosten konstaterar, det är inte kyrkans inspelningar, utan laestadianernas.

Jag vill tänka mig att Erling levde och verkade det aposteln skriver om: *”Det är ju uppenbart att ni är ett brev från Kristus, utskrivet av mig.”* (2 Kor. 3:3). Han var trofast och uthållig i det.

Roland började tidigt att arbeta som ungdomsledare inom Svenska kyrkan i både församling och stift. Efter första året i Pajala församling gick han ungdomsledarutbildning och fortsatte därefter i Haparanda församling. När de återvände till Haparanda så hade Rolands far blivit sjuk i cancer. En händelse som lämnade i Rolands minne var när hans far ville se Rolands betyg från ungdomsledarutbildningen. Far konstaterade att nog är det Guds mening att du ska arbeta inom kyrkan. Detta bar han med sig under livet, både när han själv och andra ifrågasatte hans kallelse.

Roland berättade också om en händelse från den tiden då de bodde i Skellefteå och han var ungdomsledare inom Luleå stift. Det

var morgon och de skulle fira Herrens heliga nattvard i Skellefteå Landskyrka. Ovanför dopfunten finns aposteln ord från Titusbrevet 3:4-5 *”...efter sin barmhärtighet frälste han oss... genom Jesus Kristus vår Frälsare...”*. Ett befriande för Roland. Allt var av Guds barmhärtighet och det genom Jesus Kristus. En stor börda lyftes från hans inre. Jesu död och uppståndelse blev ett ljus för honom.

Efter några år vid stålverket i Luleå, blev Roland sjukhussjälavårdare under 15 år, därefter prästvigd och församlingspräst i 10 år, sjukhuspräst i 3 år och avslutningsvis hade han halvtidstjänst som präst för finskspråkig verksamhet under ett par år. Under nästan två decennier som yrkesmässig själavårdare vid sjukhuset, så är det oräkneligt antal sjukbäddar och dödsbäddar som Roland suttit bredvid, dag som natt. Han fick så många gånger vara där när nåd, kärlek, förlåtelse och frid skänktes människor i svår sjukdom eller nära döden. Han berättade att han många gånger fick gå igenom sjukhusets kulvertar och jubla över att Herren åter tagit hand om en medmänniska, skänkt frid och trygghet vid porten in i evigheten. Ja, vem har en Gud som vi.

När jag minns Roland hur han var, hans förhållningssätt och det han fick verka, så tänker jag på orden hos aposteln: *”Ty till Guds ära är jag en kristusdoft bland dom som räddas...”* (2 Kor. 2:15).

Vad ska skrivas om brödernas hundratals, ja kanske tusentals, predikningar - vardera. För mig en omöjlig uppgift. Karl-Göran var en begåvad och skarp teolog, som inte sällan predikade över texter från Gamla testamentet. Roland, som inte var den störste predikanten, men som Gud hade rustat flera gånger om till själavård och enskilda samtal. Vid minnesstunden påminnes vi i ett minnestal om att ungdomarna i ungdomsverksamheten brukade säga att Roland kunde varken svenska eller finska, men han kunde kärlekens språk.

Erling är ju den jag personligen hört flest gånger predika. Även det en utmanande uppgift att analysera och återge. Möjligen finns ett par bibelcitater som blev allra oftast citerade, på

ett eller annat sätt i så många predikningar. För att det ska bli så autentiskt som möjligt, så återger jag dem enligt den bibelöversättning som Erling läste: *”Vi hålla nämligen före att människan bliver rättfärdig genom tro, utan laggärningar”* (Rom. 3:28) samt: *”Ty en annan grund kan ingen läggas än den som är lagd, nämligen Jesus Kristus”*. (1 Kor. 3:11) Innehållsrika och koncentrerade verser om kristen tro.

Karl-Göran välsignades till gravens vila i Haparanda bönhus av Karl-Erik Tjäder. Familj, släktingar och en skara vänner, något begränsad till följd av pågående coronapandemi, följde hans kropp till gravens vila på Haparanda kyrkogård. Vid den efterföljande minnesstunden talades minnesord av brodern Erling Wälivaara, systern Anita Danielsson, Lars-Erik Wikberg, Eero Laukkanen, Torbjörn Lindahl och svärsonen Tommy.

Erling välsignades till den sista vilan i Örnäs kyrka, Luleå, av Torbjörn Lindahl, som höll griftetal utifrån 2 Sam. 1:26 där han bytte ut Davids ord om Jonatan till: *”Jag sörjer dig, min broder Erling, du var mig mycket kär”*. Genom att återberätta episoder ur Erlings liv, så lät han liksom Erling fortsatt få tala till oss närvarande trots att han är död. En stor skara kristna vänner samlades i kyrkan tillsammans med familj och släkt, vilka sen följde honom på hans sista färd till gravplatsen på Örnäs kyrkogård. Vid den efterföljande minnesstunden talades personliga minnesord av Per-Gustaf Vasara, Per-Erik Häggman, Per-Enok Kero, systern Anita Danielsson, systerönerna Mikael Dapefrid och Håkan Kero, broderns svärson Tommy Holm, Phillip Tretten, Harry Esberg, Mikael Fältros, svärsonen Greg och sonen Per-Erik.

Roland välsignades till gravens ro i Överluleå kyrka, Boden, av biskop emeritus Hans

Stiglund, assisterad av Stefan Aro. Biskopen höll griftetal utifrån 2 Kor. 5 om när vår jordiska boning bryts ner och hur Gud har berett åt oss en evig boning i himlen. Det hade även varit den avlidnes önskan, i samtal med biskopen inför sin död, dels att hans begravning skulle få bli liksom ett utropstecken för himlen, dels att vi som fortsatt är kvar i tiden denna dag skulle fira hans himmelska födelsedag. Griftetalet genomsyrades av det himmelska och det eviga hoppet, men självklart påminnes vi om Rolands jordiska gärning. *”Evangeliet lyste, fick både fötter och ögon där Roland fanns”*, som biskopen sammanfattade det. I kyrkan talade även dottern Anneli och sonen Dan-Åke.

En ännu större skara vänner, riktigt stor, med olika bakgrund och relation till Roland samlades i kyrkan för att med familj och släkt delta i en ljus och fin begravningsgudstjänst. Från den i princip fullsatta kyrkan hade inte alla möjlighet att följa till gravplatsen, men tillräckligt många för att skapa ett långt begravningsfölje genom staden till kyrkogården. Vid ett par korsningar behövde polisen stoppa övrig trafik, för att lotsa begravningsföljet fram. Det var fint och mäktigt på samma gång.

Vid minnesstunden talades minnesord av systersonen Håkan Kero, Mats Rondahl, systersonen Stefan Kero med hustru Kicki, systern Anita Danielsson, broderns svärson Tommy Holm, systersonen Mikael Dapefrid, Krister Tano, Lars-Erik Wikberg, Stefan Aro, systersonen Björn Elis Kero, Torbjörn Lindahl, svärsonen Christer och sonen Gustav.

”När dagarna för hans tjänstgöring var slut begav han sig hem” (Luk 1:23). Bröderna har gått hem till Gud efter långa arbetsdagar. Vi minns dem med glädje och tacksamhet.

**Frid över deras ljusa minnen.
Jörgen Ericsson**

KYRKHELG SYD

21–23.4.2023 Petruskyrkan
Skogsbäcksvägen 15,
Helsingfors

UPPSTÅNDELSEKRAFT

www.kyrkhelg.fi

PROGRAM

Fredag 21.4.2023

Kl. 18 **Kvällsmöte – Uppståndelsekraft** –
Britta och Matti Gadda, Dennis Svenfelt,
Peter Didrichsen, Rebecka Björk, Petrus
lovisångsteam, Ronny Thylin, m.fl.
Servering

Kl. 20.30

Lördag 22.4.2023

Kl. 10-11.30 **Seminarium – Uppståndelsens
vittnen i Skriften och den tidiga
kyrkan** – Anni Maria Laato

Kl. 11.30

Kl. 13-14.30 **Seminarium – Uppståndelsens
trovärdighet** – Santeri Marjokorpi

Kl. 14.30

Kl. 15.15-16.30 **Seminarium – 100 år av väckelse** –
Sixten Ekstrand

Kl. 16.30

Kl. 18 **Festkväll – Uppståndelse och liv.**
Fiona Chow, Kingdom Singers,
Matti Aspvik, Open Doors, Benn
Snellman m.fl.

Kl. 20

Kl. 21 **Ungdomssamling – Hur leva ett
trovärdigt liv som kristen?** –
Matti Aspvik, Benn Snellman,
Fiona Chow

Kl. 22

Kvällste

Söndag 23.4.2023

Kl. 11 **Högmässa**, Leif Nummela, Daniel
Björk, Fiona Chow m.fl. Barnkyrka.

Kl. 12.30

Kl. 13.30 **Bibeltudium – Uppståndelsens
konsekvenser** – Leif Nummela

Kl. 14.30

Kaffe

Påskmöte 9-10.4

Tvåspråkigt påskmöte ordnas
i Ylivieska 9.-10.4.2023
i Suvannon kappeli
(Renssulantie 12)

Program kommer s
enare på lyrs.fi

Välkommen!

För er som planerar att gifta er eller
nyss har gift er

ÄKTENSKAPSFÖRBEREDANDE KURS

Lördagen den 15:e april 2023

i Skutnäs bönehus

Tema som tas upp:
Trohet och kärlek i Bibelns ljus
Kommunikation och konfliktlösning
Kärlek och sexualitet
Ekonomihantering

Arrangör: Familjearbetet inom LFF
Anmälan till ann-christin.snellman@lff.fi

Prenumerationer för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).
Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).

Övriga 40 € + porto
(Obs. Betalningarna i euro).

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer i Finland Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart
officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*Kristus är uppstånden, ja, han är
sannerligen uppstånden! Dödens
makt är besegrad och gravens lås
är brutet. Nu jublar kristenheten
över vår Herres seger.
Vår synd är sonad. Låt oss därför
leva i tro och lydnad som hans
egendom.*

Ur kyrkohandbok.

